YES! - Operette, musical, vaudeville

Als er een operette is die niet verouderd blijkt te zijn, dan is het wel dit meesterwerkje van Maurice Yvain.

Op 26 januari 1928 ging de operette in première in het Théâtre des Capucines in Parijs. De pers was unaniem lovend over het libretto en de muziek. De partituur, met haar typische interbellumritmes, schreef Yvain aanvankelijk voor twee piano's, vanwege de beperkte ruimte in het genoemde theater. Afhankelijk van waar de operette werd opgevoerd voegde Yvain er later muzikanten aan toe, voor de voorstellingen in de Apollo zelfs 35 orkestleden. Nooit liet hij echter de originele twee piano's los die de operette zijn unieke karakter verlenen. Na de successen in de eerste helft van vorige eeuw bleef het stil tot het stuk in deze eeuw werd herontdekt, en er sindsdien een hele reeks hernemingen in verschillende bewerkingen werden opgezet.

Het plot van **YES!** dompelt ons weer in de maatschappij van de vrolijke, decadente jaren twintig. Alle thema's van de bourgeoiskomedie, erfenis van Feydeau, komen aan bod, verder aangevuld met nostalgische, soms poëtische nummers. In dit druk bevolkte verhaal, dat flirt met het absurde en burleske, evolueren de meest extravagante figuren, zoals onder anderen een tirannieke magnaat, een communistische butler, een rijke nymfomane, een kapper met musicalaspiraties,...

YES! vertelt het verhaal van een jonge losbol (Maxime), erfgenaam van een zakenimperium van vermicelli (!), die door zijn tirannieke vader verplicht wordt te trouwen met de Chileense erfgename van een tandenstokersbedrijf. Om hieraan te ontsnappen besluit hij na consultatie met zijn maîtresse een schijnhuwelijk aan te gaan met zijn manicure (Totte). Natuurlijk wordt hij tot ieders schande en ook de zijne verliefd op haar. Operettegewijs komt na talloze tegenkantingen alles goed.

Geheime liefdesverklaringen, schijn- en gedwongen huwelijken, groot en klein bedrog, frivoliteiten, georkestreerde scheidingen en andere sentimentele avonturen worden met vrolijke scherts gebracht. Alles vertolkt in pittige dialogen en voortgedreven door een opeenvolging van chansons in de muziek van Yvain, waarin duidelijk de mengeling van invloeden uit de klassieke operette en de jazz blijkt.

Wij brengen een enigszins ingekorte bewerking van het originele stuk, waarbij het libretto wordt herschreven tot een dramaturgisch compacter geheel. We blijven hierbij trouw aan de spirit van de operette en de tijdsgeest van de wilde twintiger jaren. In deze mix tussen cabaret, burleske en parodie zal ook de dans niet zal ontbreken. Onze jonge talentrijke solisten zullen naast zingen en acteren dus ook letterlijk hun beste beentje moeten voorzetten.

Met plezier willen we u deze pittige operette doen (her) ontdekken.

Maurice Yvain (1891-1965)

Mistinguett

Als begenadigd pianist debuteert hij in verscheidene cabaretten, theaters en casino's. In het naoorlogse Parijs, in volle jazzrage, herneemt hij zijn activiteiten als orkestmuzikant en componeert hij een reeks chansons. Die kennen onmiddellijk een immens succes, mede door de vertolkingen van Mistinguett en Maurice Chevalier. Wie kent er bijvoorbeeld niet de chansons *Mon homme en La Java?*

In de jaren twintig –les années folles– maakt ook een nieuwe stijl van operette opgeld, beïnvloed door Noord-Amerikaanse ritmes. Met *Ta Bouche*, zijn eerste operette, boekt Yvain meteen een groot boulevardsucces. Er zullen er nog een twintigtal volgen, met o.a. *Pas sur la bouche, La Dame en décolleté, Elle est à vous,* en natuurlijk *YES!*.

Hij creëert een licht muzikaal genre dat het midden houdt tussen de traditionele operette, de oude opéra comique, de musical en het cabaret. De operette van Yvain is niet meer die van Offenbach, of van Hervé, het is die van een nieuwe tijd, die van na de oorlog, van de Amerikaanse muziek, de jazzmuziek. Zijn muziek vol franke vreugde, vrolijkheid, branie, met momenten van tederheid en dromerij, voert je mee, of je wil of niet.

In de jaren dertig en veertig kent hij veel bijval in de

Verenigde Staten en componeert hij muziek voor verschillende films van belangrijke regisseurs, zoals Clouzot. Na de oorlog volgen nog *Chanson Gitane* (1946), en *Le Corsaire Noir* (1958), twee sentimentele operettes die evenwel ver staan van zijn vroegere muzikale komedies. Hij schrijft ook nog neoklassieke melodieën en een groot ballet voor de Opéra *(Blanche-Neige -1951).*

Les années folles?

Honderd jaar geleden leefde Europa in een feestroes en ontdekte het de massaconsumptie. Na de verschrikkingen van Wereldoorlog I en de Spaanse griepepidemie beleefde Frankrijk een decennium vol onbezorgdheid en artistieke creativiteit. Les années folles' werd de gangbare uitdrukking voor die naoorlogse periode tot aan de beurscrash in 1929.

De uitbundigheid en levenshonger van die periode heeft zijn eigen muziek: de jazz, geboren in de Verenigde Staten, en geland in Europa in 1918. Parijzenaars vinden vertier in rokerige jazzclubs, dansen de charleston tot in de vroege uurtjes. Er is de opkomst van de cinema. Filmzalen rijzen als paddestoelen uit de grond, Hollywood wordt een droommachine.

Die wilde jaren worden ook gekenmerkt door een waanzinnig aantal uitvindingen en innovaties. In 1927 steekt Charles Lindbergh de Atlantische Oceaan over. Met de ontwikkeling van het vliegwezen komen verre reizen stilaan binnen handbereik.

De vooruitgang verandert het leven van de mensen radicaal. De radio maakt zijn opwachting. Nog andere nieuwigheden en fenomenen waaiden over van de Verenigde Staten: van koelkast tot elektrisch scheerapparaat, van televisie tot grammofoon. Met massaconsumptie in het kielzog van de reclamecampagnes als gevolg. Vergeten we hierbij ook de auto niet, die aan zijn wereldwijde verovering begint (hoewel de grote bolides eerder in films te zien zijn dan in het straatbeeld).

Massaproductie, economische groei en kapitalisme vieren hoogtij (met als keerzijde sociale ongelijkheid en klassenstrijd).

Het fuifnummer Parijs ontketent ook een golf van creativiteit. De stad wordt een belangrijk cultureel centrum en beschermplaats voor avantgardistische kunstenaars. In de cafés van Montmartre en Montparnasse zetten de surrealisten en dadaïsten de wereld van de kunst en de literatuur op haar kop.

De hele maatschappij hunkert naar verandering en vrijheid. De vrouwen dromen van emancipatie en eisen stemrecht.

Ze besluiten zich te kleden en coifferen zoals ze zelf verkiezen: knippen hun haar kort en dragen moderne tenues bedacht door Coco Chanel, een sigaretpijpje in de hand.

Want een bevrijde vrouw in de wilde twintiger jaren durft immers in het publiek te roken...

YES! Titelsong

Totte heeft net het aanzoek gekregen om in Londen een blind huwelijk aan te gaan met Maxime, en ze filosofeert al zingend over het woordje 'yes': Gek toch wat het kan betekenen en wat je ermee kunt verwerven.

Ah! c'est fou ce que ce mot peut êtr'
Car on est stupéfié
De voir tout c'qu'il peut signifier.
C'est un mot tout petit
Et par lequel on acquiesc'
"Yes"

Het is wel een schijnhuwelijk dat ons gaat verenigen, maar wat als..? Zeg ik dan ook 'ja'?

Et sachant que c'est pour rir'
Que l'on va nous unir
Je dis
"Yes"

Wat als u mijn hand vastneemt?

Au retour, dans l'auto,
Votre main prend ma main,
je la laiss'
"Yes"

Wat als uw hand driester wordt en onder mijn jas kruipt, en wat als u me plots in de hals zoent? En wat antwoord ik als u me dan vraagt of ik het leuk vind, en of u verder mag gaan?

Grimpant sous mon manteau
Elle voyage et prend de la hardiess'
"Yes"
Me posant tout à coup
Un long baiser dans le cou,
Vous me dit's:
Est-c' que ça vous plait?
Est-c'que ça vous va?
Est-c' que je continue?
"Yes"

YES! gaat in publiekspremière in de KVS Brussel op zaterdag **22 oktober 2022,** om **14u30** en **19u30**. Voordien op **vrijdag 21 oktober** vindt er een besloten voorstelling plaats met **livestream**.

YES! voeren we ook op in de Schouwburg 30CC in Leuven.
Voorstellingen op zaterdag **10 december** om **14u30** en **20u00**